

[Baago-Hansen.]

kelte undtagelser i form af store fisk, under forsendelsen være pakket i rene, velholdte kasser eller i anden af fiskeriministeriet godkendt emballage. Ville det ikke være formålstjenligt at arbejde henimod, at tomme fiskekasser, der nu oplægges under åben himmel i al slags vejr til senere brug, blev oplagt under halvtag? Jeg tænker i denne forbindelse kun på kasser, der skal anvendes til konsumfisk, ikke industri-fisk. En sådan foranstaltning ville utvivlsomt også betyde væsentlig besparelse i udgiften til emballage.

Jeg har også bragt i erfaring, at danske fiskekasser ikke er så godt sømmede og ikke så stærke i det hele taget som svenske fiskekasser. Endvidere er jeg vidende om, at danske fiskekasser ikke fremstilles i en sådan størrelse, at de passer f. eks. til makrelfisk. Det kan da ikke være, fordi kassefabrikanterne herhjemme ikke er i stand til at lave de rigtige kasser og lave dem forsvarligt, vel at mærke, hvis de konkurrencemæssigt blev stillet lige med udlandet. Det er ikke nok, at fiskeriministeriet har udstedt forbud mod indførsel af svenske fiskekasser, når svenske fiskere lander tusindvis af kasser med svenskfangede fisk og disse kasser sælges videre til eksportører og anvendes til pakning af fisk til udførsel både til England og Sverige. Det eneste rationelle ville være at forbyde anvendelse af ikke-danske fiskekasser til pakning af fisk, der udføres her fra landet.

Jeg skal ikke modsætte mig den af ministeren nu foreslåede sammensætning af det i § 40 omhandlede kvalitets- og ankenvalg. Jeg er enig i, at 5 erhvervsrepræsentanter kan være nok; det er sikkert også rigtigt, at en repræsentant for sundhedsstyrelsen får sæde i udvalget.

Den bemyndigelse, den højtærede minister søger sig i § 42 til at fastsætte nærmere regler, for så vidt angår fisketorve samt fiskerihavne og andre pladser, hvor der ilandbringes fisk, er jeg meget betænkelig ved at indrømme ham. Må jeg i den forbindelse have lov at spørge, hvad der menes med den passus i bemærkningerne til denne paragraf, hvori det hedder:

„Da den nugældende lov ikke indeholder hjemmel for fiskeriministeren til at gribe ind på dette område,“

o. s. v. Hvorledes agter ministeren at gribe ind på dette område? Det ville det da være rart at få klarlagt. Er det måske ministerens plan at søge at få fuldført Hanstholm havn, som netop blev nævnt af den forrige ærede taler? Det ville glæde mange vestkystfiskere. Men iøvrigt må man spørge: Hvorfor skal ministeren forhandle med ministeren for offentlige arbejder, når det gælder havne og landingspladser, men ikke med nogen som helst, når det gælder fisketorve? Hvorfor skal erhvervene, der har interesse i fisketorve sine steder, ikke have lov til gennem deres medlemmer i kvalitetsudvalget at komme til orde? Og når f. eks. Københavns kommune driver fisketorve, må repræsentanter for kommunen, Københavns magistrat altså, også kunne få adgang til at forhandle med ministeren, når spørgsmålet om københavnske fisketorve behandles. Det vil sikkert blive nødvendigt at foretage en tilføjelse til § 42 om disse forhold.

Da vi nu taler om fiskeriets forhold, og da den højtærede minister aldrig forsømmer nogen lejlighed til og heller ikke under den forrige fiskeriministers regeringstid forsømte nogen lejlighed til at gøre fiskerne opmærksom på, hvor meget det betød for ham at varetage netop fiskernes interesser, kan man kun beklage ham for, at det er gået ham, som det er gået i Skagen. Jeg tvivler aldeles ikke om, at ministeren virkelig stræber efter at varetage fiskernes interesser, dertil kender jeg ham for godt; men uheldigt for ham er det, at han først i en skrivelse af 27. oktober 1953 giver Skagen Fiskeriforening ret i dens påstand om, at svenske fiskere i henhold til den dansk-svenske fiskeriprotokol skal bruge det af Skagenfiskerne autoriserede losseselskab ved landsætning af deres fangst, og så ved en skrivelse af 18. november samme år trækker sin første skrivelse tilbage. Motiveringen for dette skridt har han senere i en skrivelse til Dansk Fiskeriforening angivet at være det opståede modsætningsforhold omkring losningsarbejdet i Skagen havn, hvilket i virkeligheden vil sige fagforeningshensyn og ikke hensyn til fiskernes interesser. Det fremgår af Dansk Fiskeriforenings skrivelse om samme sag, at fiskeriministeren har handlet egenmægtigt og undladt at føre forhandlinger med